

YTTRANDE

Datum
2026-05-11

Dnr
2025/9517

Stockholms tingsrätt, avd. 1
stockholms.tingsratt.avdelning1@dom.se

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 1
INKOM: 2026-05-11
MÅLNR: FT 24720-25
AKTBIL: 42

Mål nr FT 24720-25; Ulla-Lena Lindqvist ./ Statens genom Justitiekanslern angående skadestånd

Staten yttrar sig enligt följande.

Inställning

Staten medger Ulla-Lena Lindqvists preciserade yrkande om ersättning för rättegångskostnad. Staten har inget eget motsvarande yrkande.

Statens erkännande av överträdelsen

Mot bakgrund av Ulla-Lena Lindqvists yttrande förtydligas att staten i svaromålet har erkänt att staten har överträtt Ulla-Lena Lindqvists rättigheter enligt artikel 8 i Europakonventionen. Ulla-Lena Lindqvists tolkning av erkännandet är därför felaktig.

Ulla-Lena Lindqvists talan bygger på att det skett en överträdelse av hennes rättigheter enligt Europakonventionen. Hon har rätt att få själva påståendet om en sådan överträdelse prövat.¹ Staten uppfattar dock att Ulla-Lena Lindqvist önskar att tingsrätten rättsligt ska kvalificera överträdelsen inte bara som en överträdelse av artikel 8, utan även som en överträdelse av artikel 13.

Artikel 8 ålägger staten att i viss utsträckning se till att enskildas rättigheter enligt artikeln skyddas även i förhållande till andra enskilda. I nu aktuellt fall är det fråga om en situation där Ulla-Lena Lindqvist har kränkts av andra enskilda och staten inte har uppfyllt sina förpliktelser att skydda henne mot det. Statens kränkning av artikel 8 inkluderar underlåtenheten att förse henne med ett tillräckligt rättsskydd. Samtliga omständigheter som Ulla-Lena Lindqvist har lagt till grund för sin talan faller alltså inom tillämpningsområdet för artikel 8.² Eftersom kränkningen i sin helhet faller inom den erkända överträdelsen ska någon ytterligare rättslig kvalificering inte göras.

Det kan i sammanhanget konstateras att Europakonventionen inte ställer några krav på att samtliga rättsliga kvalificeringar som en enskild har gjort gällande ska prövas separat. Det är tvärtom vanligt att Europadomstolen

¹ Se "Regionens medgivande" NJA 2025 s. 271.

² Jfr Europadomstolens dom den 20 juni 2006, *Babylonová v. Slovakien*, nr 69146/01, där det var fråga om liknande omständigheter som alla bedömdes falla inom artikel 8.

avstår från att pröva t.ex. artikel 13 om en kränkning av någon annan artikel redan har konstaterats.³ Den grundläggande principen om att en domstol inte är bunden av den rättsliga beteckning som en part hänvisat till gäller alltså även på Europakonventionens område.

Storleken på skadeståndet

Staten ifrågasätter inte de nya omständigheter som Ulla-Lena Lindqvist har åberopat i sin senaste skrift och att de medfört vissa ytterligare olägenheter för henne. Staten bedömer dock inte att dessa bör medföra en högre ersättning än den staten redan medgett. Avgörande för bedömningen att skadeståndet inte bör vara högre än 10 000 kr i Ulla-Lena Lindqvists fall är att hon själv inte varit folkbokförd på sommarstugan och att hon endast vistats där under sommarmånaderna.

På Justitiekanslerns vägnar

 och

³ Se t.ex. Europadomstolens dom den 1 juli 2008, *Liberty and Others v. the United Kingdom*, nr 58243/00 och den 4 december 2015, *Roman Zakharov v. Russia*, nr 47143/06 (stor kammare).